

גנזי המלך

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת **ארבע נופות**

436

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל אַחִיו וַיֵּרָא בְּסַבְלָתָם"

נשיאה בעול

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

(שמו"ר א כז).
 ושם במדרש; 'היה נותן כתפיו ומסייע לכל אחד ואחד מהן' ועבור כ"ז זכה משה להיות רועה נאמן כמפורש שם במדרש; 'אמר הקב"ה: "אתה הנחת עסקיך והלכת לראות בצערן של ישראל ונהגת בהן מנהג אחים, אני מניח את העליונים ואת התחתונים ואדבר עמך" הה"ד; "ונראה ה' פני סר לראות" (שמות' ג ד) ראה הקב"ה במשה שסר מעסקיו לראות בסבלותם, לפיכך; "נִקְרָא אֱלֹהֵי אֱלֹקִים מְתוּךְ הַסֵּנָה". והכל מפני שהאדם נברא בצלם אלוקים ולכן יכול להיעשות בדומה לו והרי זו היא מצות הדבקות שחייב להדבק במדותיו וכשם שהקב"ה מוסר את עצמו עבור כלל ישראל, כמו כן יכול להגיע כל אחד ואחד למסירות נפש עבור זולתו.

וכן יש לראות גבי המילדות אותו ענין של נושא בעול; כתוב; "נִתְיָכָאן הַמְּלֻדָּת אֶת הָאֱלֹקִים וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר דָּבַר אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ מִצְרַיִם וַתִּסְתַּיֵּן אֶת הַיְלָדִים" (שמות' א יז). ושם במדרש; 'מאחר שלא עשו כאשר דבר אליהן אין אנו יודעים שקיימו את הילדים, למה הוצרך לומר; "וַתִּסְתַּיֵּן אֶת הַיְלָדִים"? אלא עוד הוסיפו לעשות עמהן טובות, יש מהן שהיו עניות והולכות המילדות ומגבות מים ומזון מבתיהם של עשירות ונותנות לעניות, הוא שכתוב; "וַתִּסְתַּיֵּן אֶת הַיְלָדִים". עוד במדרש; 'שהיו עומדות בתפילה המשך בעמ' 2 <<<

ובוכה ואומר: "חבל לי עליכם מי יתן מותי עליכם"' (שמו"ר א כז).
 זו היתה ראשית דרכו של משה רע"ה; נושא בעול עם צערם של כלל ישראל. ואין הפירוש נושא בעול השתתפות מועטת בצער, אלא צריך להתגיע על זה וכדכתיב; 'נתן עיניו ולבו', בשימת עין ולב לחדור עמוק לתוך צערו של חברו. והדבר פשוט שדרוש לכך עבודה רבה, שהרי חייב לעקור מנפשו טבעו הרע ולהשריש בקרבו טבע של השתתפות בצער זולתו עד מסירות נפש ממש וכדאיתא בחז"ל; 'אם תלמיד חכם הוא צריך שיחלה עצמו עליו' (ברכות' יב). וכאשר נתבונן מעט בארחות חיינו נראה כמה רחוקים אנו מאוד מלהרגיש בצער זולתו ואיננו שמים לבנו כלל לזאת ואין בכך פלא שהרי מצבנו הטבעי הוא; 'איש את רעהו חיים בלעו' (אבות' ג ב) ולכך אין אצלנו מקום כלל לנושא בעול עם חברו ורק ע"י עבודה ועמל יוכל לתקן טבעו הרע ולהגיע למדרגה של נושא בעול.

מפורש בדברי חז"ל אלו כמה כוחות עמוקים טמונים בנפש האדם, שכאשר זוכה יכול להגיע למדרגה של נושא בעול עם חברו עד מסירות נפש ממש וכנאמר; 'מי יתן מותי עליכם'. וראה שם במדרש; 'שראה משוי גדול על קטן ומשוי קטן על גדול ומשוי איש על אשה ומשוי אשה על איש ומשוי בחור על זקן והיה מניח דרגון שלו והולך ומיישב להם סבלותיהם'

הנה אנו רואים את גדלות משרע"ה ולמה שזכה להשיג, שהתגלה אליו הקב"ה בתוך הסנה והודיעו מגאולת ישראל והקב"ה עשאו שליח להוציא את בני ישראל ממצרים והפציר בו רבות על אף סירובו ללכת. והנה אין אנו יודעים מדוע זכה משה רע"ה לכך ומה היתה סגולתו שהכשירתו להיות רועה נאמן לעם ישראל וכאשר יש לראות בשאלת הרמב"ן גבי אברהם אע"ה וז"ל;

'והנה זאת הפרשה לא בארה מה טעם שיאמר לו הקב"ה עזוב ארצך נאיטיקה עמך' (בראשית' לב י) טובה שלא היתה כמוהו מעולם, מבלי שיקדים שהיה אברהם עובד אלוקים או צדיק תמים, או שאמר טעם לעזיבת הארץ שיהיה בהליכתו אל ארץ אחרת קרבת אלוקים ומנהג הכתוב לאמר; התהלך לפני ואיטיבה עמך, כאשר בודד ובשלמה וכענין התורה כולה; 'אם פקדתי פלכו' (ויקרא' כו ג).

וא"כ יש להבין גם גבי משה רע"ה שהרי לא נתבאר כלל גדלותו קודם ענין הסנה ומדוע זכה להגיע למדרגתו ולמעלתו העליונה וכאשר נתבונן בתורה נראה הדברים מפורשים והיינו; מדת הלב טוב שנמצא במשרע"ה והוא מנוגד למדת הרע שמצינו גבי פרעה הרשע. 'וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל אַחִיו וַיֵּרָא בְּסַבְלָתָם" וברש"י; 'נתן עיניו ולבו להיות מיצר עליהם'. ושם במדרש; 'שהיה רואה בסבלותם

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

>>> המשך מעמ' 1

ואומרות לפני הקב"ה: "אתה יודע שלא קיימנו דבריו של פרעה, רבון העולם יצא הולד לשלום", כ"כ דאגו לכלל ישראל במסירות נפש ממש ולכן זכו לבנים כמשה רע"ה (שמו"ר א טו).

חזינן עד היכן יכולה להגיע מדרגתו של אדם. ובודאי שמבלעדי תורה קשה מאוד להגיע לכך, אבל אנו שזכינו לתורה יכולים להגיע למדרגת האמת של דבקות במדותיו אם נתיגע בכך, אבל כאשר נשאר הכל הפקר ח"ו מי יודע לאן נרד? וזה ענין יעקב ועשיו; יעקב היה מדת האמת; פיו ולבו שוין, מצד אחר עשיו; הוא מדרגת השקר והרשעות עד כדי רציחה. וכבר הזכרנו כמה פעמים שאין מעשי האבות ספורי דברים בעלמא, אלא הכל כדי ללמדנו; עד היכן טמונים כוחותיו ומדרגותיו של האדם.

נתחזק נא בעצמנו להיות מכלל הנושאים בעול ואולי זו העצה; כאשר לכל הפחות נשתדל לחשוב בעת אמירת התהלים עבור צרות כלל ישראל, אולי זו תהא ראשית העבודה להתלמד בענין נושא בעול עם חבירו. וכן בשעת התפילה; עלינו לחשוב שתפילתנו אינה תפילת היחיד אלא כולה תפילת רבים ואלו יהיו עצות בהשגת ענין זה. (אור יחזקאל' ד).

"נאני אקשה את לב פרעה והרפיתי את אתמי ואת מופתי בארץ מצרים" (שמות' ז ג).

'אמר ר"ש בן לקיש: אם ללצים הוא יליץ' (משלי' ג לד) שהקב"ה מתרה באדם פעם ראשונה ושניה ושלישית ואינו חוזר בו. והוא נועל לבו מן התשובה כדי לפרוע ממנו מה שחטא, כך פרעה הרשע; כיון ששיגר הקב"ה ה' פעמים ולא השגיח על דבריו, אמר לו הקב"ה: "אתה הקשית ערפך והכבדת את לבך, הריני מוסיף לך טומאה על טומאתך, הוי; **"פי אני הכפדתי את לבו"** (שמות' י א) שעשה הקב"ה את לבו ככבד הזה ולא היה מקבל דבריו של הקב"ה (שמו"ר י ג).

ולכאורה פירוש הדברים שנעשה הלב ככבד שאינו בר מחשבה כלל, אבל לעומת זאת רואים אנו במדרש; **"הן אל ישגיב בכהו מי כמהו מורה"** (איוב' לו כב) שהוא מורה דרך לרשעים לעשות תשובה. בנוהג שבעולם אדם שמבקש להביא רעה על שונאו, פתאום מביא עליו שלא ירגיש בו. והקב"ה היה מתרה בפרעה הרשע על כל מכה ומכה; **"נעתה שלח העז את מקנהו"** (שמות' ט יט) **"הנני מביא מקר ארקה בגבלך"** (שמות' י ד) הכל בהתראה (תנחומא' ד).

והרי מכות ברד וארבה היו מחמשת המכות האחרונות ועליהן נאמר; **'מי**

כמוהו מורה שהוא מורה דרך לרשעים לעשות תשובה ומתרה בהם' ולעיל אמרו; **'שנעל את לבו מן התשובה? עוד יש לדקדק; שבתחילה; 'אמר ר"ש בן לקיש: שנעל לבו של פרעה מן התשובה ולבסוף אמר; שהוסיפו לו טומאה על טומאתו'** מה טיבה של תוספת טומאה זו?

כבר ביארנו שיש הבדל בין נסיון הצדיקים לרשעים; 'צדיקים יצר טוב שופטין' (ברכות' סא:). מטילים עליהם נסיונות בלי סיוע ממרום וכמו שחילקו חז"ל בין נח לאברהם; **'את העלקים התהלך נח'** (בראשית' ו ט) **ובאברהם כתיב; "התהלך לפני"** (בראשית' יז א) **משל למלך; שהיו לו שני בנים אחד גדול ואחד קטן, אמר לקטן: "הלך עמי" ואמר לגדול: "בוא ולך לפני", כך אברהם שהיה כחו יפה; התהלך לפני, אבל נח שהיה כחו רע; **"את העלקים התהלך נח"** (ב"ר' ל יא).**

וכן נסיונות הבינוניים רצופים בעזר ממרום; **'שאלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לו'** (קידושין' ל:). אבל נסיונותיהם של הרשעים הזוכים לכך כפרעה מלך מצרים, כל כולו הוא סיוע ועזרה אלא שמניחים לו מקום לטעות והואיל והוא ברשות לבו ויצר הרע שופטו, הריהו נכנס בפרצה דחוקה של רע ועוצם עינו מראות בטוב כפי שאנו רואים אצל פרעה ובלעם. פרעה הרשע זכה לנסיון שכולו רצוף בעזר ה'. ומעולם תמהתי על זה; במה זכה בכך? ומדוע נשלח אליו משה רבינו? ומדוע לא הוציא הקב"ה את בני ישראל בלי לשאול את פיו? והאיר ה' את עיני ומצאתי בס"ד טעם; הנה מצינו; **'שכאשר הקב"ה שלח את משה רבינו לגאול את ישראל, אמר משה לפני הקב"ה: "איני יכול קיבלני יתרו ונהג בי כבוד ואיני הולך אלא ברשותו, שמי שפותח פתחו לחברו נפשו חייב לו"** (שמו"ר' ד ב).

וכן אני חושב לומר שהיה עם פרעה; ישראל היו חייבים להכיר לו טובה שקיבל את יעקב אבינו ובני ביתו בשעה שהיה רעב בעולם ומסר להם כל טוב ארץ מצרים בכבוד גדול. ועל זה נאמר; **'נפשו הוא חייב לו'** ולא היו רשאים לצאת בלי רשותו, על כן השתדל אבינו שבשמים לשלוח אל פרעה ולנסותו עם כל אמצעי הסיוע.

ובזה אולי יובן מה שתמהו רבים; כיצד הקב"ה שולח את משה רבינו ע"ה להציל את כלל ישראל ומשה עונה: **"איני יכול מפני שקבלני יתרו"** ולהאמור ניחא; הרי הקב"ה עצמו לימדו הנהגה זו באמרו; **"לכה ואשלחך אל פרעה"** (שמות' ג י) ותהא הצלת כלל ישראל תלויה בהסכמתו

של אותו רשע מפני הכרת הטוב מלפני מאתים ועשר שנים. והלך משה בדרכי הקב"ה שלמד זה עתה.

זכה פרעה לשליחי ה' כמשה ואהרן ולראות נסים ונפלאות והקטינו בפניו את הנסיון לשלוח לג' ימים כדי לזבוח לה'. ומצד היושר היה פרעה צריך להסכים שהרי אין בני ישראל קנוים לו והוא מתעמר בהם שלא כדין ואף עתה אינם מבקשים לפרוק את עולו לחלוטין ופרעה הקשה את ערפו וכדרך הרשע אמר: **"שלי שלי ושלך שלי"** (אבות' ה י). ואדרבה חשב; שמבלי יכולת ה' להוציאם ביד רמה הוא נזקק להסכמתו ומבלי יכולתו לכלכלם במדבר הוא מסתפק בג' ימים.

ולאחר חמש מכות בהם הכביד פרעה את לבו **'הוסיף הקב"ה טומאה על טומאתו'** (תנחומא' יג), שהכבידה עוד יותר את לבו ומנע ממנו את החזרה בתשובה ורק במכת בכורות שכבר לא היה לו חוזק לב אז שחררם. והענין הוא; שלכל אומה יש שר בשמים המשתדל ורוצה בקיומה והכחות העליונים לוחמים זה עם זה במרום והמנצח הוא החזק.

כח זה הוא המשפיע על המלך והשרים וכשהיו רואים שהמלך והשרים חזקים בלבם, דימו בנפשם שכובבם דרך וכחם הרוחני מתגבר ומנצח. והקב"ה שחזק את לב פרעה לא נעל בפניו את דרכי התשובה בפועל, שאם היה כן לא היה שולח את משה רבינו להתרות בו, אלא; **'הוסיף טומאה על טומאתו'** ונתן לו מקום לחשוב שמערכת מצרים גוברת והיא שנטעה בו גבורה ועל ידי כך; **'נסתם לבו ככבד הזה שלא לראות את אשר לפניו'** (שמו"ר י ג).

ואמר הכתוב; **"ולמען תספר באזני בניך וכן פנה את אשך התעללתי במצרים ואת אתמי אשר שמתי כם"** (שמות' י) ופירש"י; **'התעללתי שחקתי'**. וצחוק זה אינו המכות גופן שהרי הן הוזכרו רק אחר כך, אלא כפירוש הרמב"ן; **'כי אני מצחק בו שאני מכביד את לבו'**. זו מצוה לדורות להתבונן כמה שחוק יש בהכבדת הלב, כמה כחות הטומאה והתאוה משפיעים על השכל ומעוותים אותו ובונים לו מערכות על אדני תוהו שכל רואה יצחק להם.

וכמו שאנו רואים בפרשה זו כמה מטפל הקב"ה אף עם רשעים גמורים שיכירו אף במשהו את אור האמת. וכל מתבונן רואה את יד ה' ואת חסדו והיסעפותו שהוא שולח להדריך את האדם בדרך הישר ומתפלא לאמתלאות שהאדם מוצא לדרכו; **"כך אָנִי לְשֵׁר בְּעֵינָיו"** (משלי' יב טו) **ואם ישית זאת אל לבו יזכה לסיפא דקרא; "וידעתם פי אני ה'"** (שמות' י ב). (לקט שיחות מוסר'). ■

הכרת הטוב

הישיש שהוא חב לו את חייו, הנואם הוכה בתדהמה והפסיק את נאומו. או אז עליתי אני על הבמה וסיפרתי למשתתפים איך הרב זוננפלד נחלץ להציל ממות את היהודי הזה מבלי שבדק מהן השקפותיו... **מסופר שה'חתם סופר' אמר על אדם שהתחצף אליו והציק לו:** "איני זוכר שאי פעם עשיתי לאדם זה טובה כל שהיא אשר בגללה הוא כל כך מעונין להרע לי" ('חוט המשולש'). **מרו הגרני' קניבסקי זצ"ל מבאר את דברי ה'חתם סופר' בספרו 'חיי עולם';** מציאות זו מוכרת. ובאמת יש להתפלא מאוד על התאווה המשונה הזו להרע דוקא למי שהיטיב עמו. **והסברם של דברים;** שכאשר האדם המושחת הזה מקבל טובה הוא חש מעין חיוב של הכרת טובה, אך ברוב גאותו ומידותיו הרעות, אינו חושב כלל להכנע ולהכיר טובה ושוב הוא רואה במיטיבו כאיש המדריך את מנוחתו וכבעל חוב שהוא חייב לשלם לו, לכן מתעוררת אצלו שנאה כלפי האיש הזה ומתאווה להרע לו וכן להראות לו שהוא אינו נכנע ושאינו בו זיק רגש של חיוב הכרת טובה. ■ ('חיי עולם' א כו)

וולך שיאות לקבלו כיון שזוהי התקוה האחרונה להצלתו. הרב הקשיב ומיד סגר את הספר, קם ממקומו ולבש את מעילו. נסיתי להניאו מלצאת לסערה, רק מכתב רציתי, אך הרב ענה לי בלהט: "מכתב לא ישפיע אני אלך ולא אזוז משם עד שיוכנס החולה לבית החולים". וכבר החל לטפס במדרגות מחצרו למעלה השכונה, בקושי הדבקתי את קצב הליכתו ובינתים התגבר הגשם אך הרב אפילו לא הסכים להסתתר תחת מחסה ומלמל: "פקוח נפש. כשהולכים להציל יהודי נבחרים מטיפות גשם!?! הרב הישיש רץ ואני מתנשף אחריו, הוא נכנס לחדרו של דוקטור וולך ושאלו בתקיפות כיצד הוא מסרב לקבל חולה אנוש וממתי נעשה פוסק בהלכות פקוח נפש, הוא צוה עליו לאשפז את החולה מיד. בתוך שבועים הבריא האיש והשתחרר מבית החולים. כעבור שנה התקיים טקס הנחת אבן הפינה ליישוב חדש בגליל, אותו איש נשא בו את הנאום המרכזי והכריז: "אנחנו נבנה את הארץ תוך מלחמת חרמה ברב זוננפלד ופמליתו". ברגע זה צעקתי לו שישתוק וינהג בדרך ארץ כלפי הגאון

"ויאמר ה' אל משה אמר אל אהרן קח משך ונטה ידה על מימי מצרים" ('שמות' ז יט)

אומר רש"י; 'לפי שהגין היאור על משה...'

אחד מאישי הציבור מראשי הצינות בארץ שנלחם כנגד כל דבר שבקדושה חלה במחלה אנושה. הוא התאשפז בבית החולים של המסיון שם חלה הרעה במצבו, כדי להצילו ממות ניסו קרוביו להעבירו לבית החולים 'שערי צדק' אך כאשר שמע דוקטור וולך מנהל בית החולים כי החולה היה מאושפז בבית החולים המסיונרי סרב לקבלו. **אחד ממקורבי החולה סיפר:** "ידעתי שרק רבי יוסף חיים זוננפלד צוק"ל יוכל להשפיע על ד"ר וולך לקבלו ומיהרתי לביתו, גשם זלעפות ניתך ארצה, נכנסתי לביתו של הרב הישיש שהיה שקוע בלימוד והוא קיבל אותי במאור פנים על אף שהתרחקתי מדרך אבותי. סיפרתי לו על החולה ולא הסתרתי ממנו שהיה מאושפז בבית החולים של המסיון וביקשתי שיכתוב מכתב דחוף לדוקטור

ערב רב

הרב יעקב ישראל לוגסי שליט"א) **אמר הרב שמואל מסלונים זיע"א:** "והנה איתא במדרש; כי בימים שלפני הגאולה האמיתית כאשר יצטרכו כבר להקים את בית המקדש, יתפלגו בני ישראל לשני צדדים; הכשרים באמת יחפצו באותו כהן גדול שהם יבחרו בו כמתאים לעטרה זו. ואילו הפורקים עול יאמרו שהם היהודים האמיתיים והם הם שצריכים לבחור את הכהן הגדול כפי הבנתם ויכריעו אז ביניהם כדרך הבחירה שהיתה בימי אליהו זכור לטוב, דהיינו; שיעשו ביניהם סימן שכל מי שיענו לו באש מן השמים האמת איתו. והנסיין הגדול יהיה אז באופן זה; שהאש מן השמים תרד לצידי של אלו שהתרחקו מן התורה והם יצליחו במלחמתם, אך זה יהיה הברור האחרון, כי הכשרים באמת לא יתבטלו אפילו בפני המופת הזה. והעצה להחזיק מעמד במצב נורא זה לכל יהודי היא, שיהיה מקושר לצדיקים וליהודים כשרים המקושרים לתורה, כי התורה נצחית היא ובכך זה אפשר להחזיק מעמד בכל העיתים והמצבים". ('בעלות השחר' הרב יעקב ישראל לוגסי שליט"א) ■

ראשים על ישראל כאילו שולטין על הקדוש ברוך הוא. כל טוב שעושיין הערב רב רק לתועלת עצמם עושים. **'יראי השא ימאסו'** ('סוטה' מט); בעיני הערב רב. אף שרואים אצל הערב רב דברים טובים כמו תורה ודרך ארץ ושלחה; אף על פי כן מוכרחים למאוס בהם כי הוא זמן הברור וזהי הבחירה והנסיין בימים האלו. רוב הדור האחרון ומנהיגיו הם ערב רב. משה בא בעיבור אחת לחמישים שנה שלא יטעו ראשי הערב רב את ישראל. צריך להיות חזק ולא ללכת עם הזרם יהיה מי שיהיה, סוף האמת להתגלות. כל הגאולה תהא בזכות ולמען אותם יחידים שלא יביטו על הסובבים אותם. **צרות רבות יהיו בדור האחרון והקשה מכולם;** שיהיו הרבה שיפסידו את האמת כולה ולא יזכו לה. הרשעים שבאותו הדור ירשעו ביתר שאת וביתר עוז. **האכזריות והסכנה הגדולה בעת ההיא תהא לאומר: 'שלום עליך נפשי'** ('רש"י' תהלים' מט יט) ואינו דואג להשלים נפשו בתשובה כראוי. **דור שבן דוד בא בו יהא בירור וצירוף נורא וחד להיכן משתיך האדם;** למחנה הצדיקים או להיפך חס ושלום. ('בעקבתא דמשיחא'

"וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים... וגאלתי אתכם" ('שמות' ו ה)

לקט נבואות חז"ל בענין מנהיגי הדור והערב רב; יהיו הרבה רבנים ומנהיגים רמאים כמו עלי אילנות. **הסימן להכיר צדיק אמת;** אם נזהר משקר עד קצה אחרון. צריך תפילה הרבה להנצל ממנהיג שקר. **נבואת הבעל שם טוב בשינוי קצת;** יהיו רבנים כמו יאק מאק (שומשומים) רוב צרות ישראל בא על ידיהם. הדור של עקבתא דמשיחא יהיה עני ודל ממנהיגי אמת. המנהיגים הרעים גורמים שכחת התורה עבור להגדיל את ביתם ולחזק כסא ממשלתם ומתעים את העם. מנהיגים הרעים גורמים מכשולות היותר גדולים. אין כבוד ה' וטובת הדור לנגד עיניהם. כל המנהיגים עיניהם בחנופה אל הדור ועל ידי זה נשפעים המה מדעות כוזבות. **כמה מיני ערב רב יש ומהם; 'העמלקים';** הראשים בגלותא וחומסין את ישראל, **'הגבורים';** המה בונים בתי כנסיות ובתי מדרשות לא לשם שמים רק להגדיל שמם וגזולין את ישראל. בזמן שהערב רב הם

"והרביתי את אתתי ואת מוכתי בארץ מצרים"

הפרנסה יודעת לאן להשלה בהשגחה פרטית מופלאה

"בזאת תדע כי אני ה' " (שמות' ז יז)

הלך הרה"ק רבי לוי יצחק מברדיצ'ב זיע"א להסתופף בצילו של רבי שמעלקא מניקלשבורג זיע"א. דעת חותנו לא היתה נוחה ממעשהו. **כששב ושאלו:** "מה למדת אצל רבך?" **השיבו רבי לוי יצחק:** "למדתי שיש אלוקים בעולם". **שאל החותן:** "ומי אינו יודע זאת?" **קרא למשרתת ושאלה:** "האם ידוע לך שיש בורא לעולם?" **והשיבה:** "בודאי". **נענה רבי לוי יצחק:** "היא אומרת ואתה יודע ואני רואה בעיני".

נבואת הרב הקדוש מרוז'ין זיע"א; וכבר הזהירו על זה רבותנו הצדיקים והקדושים מדורות שלפנינו שראו ברוח קדשם מה שיארע לנו מהנסינות בעקבתא דמשיחא. ושמעתי מפי תלמיד חכם מפורסם ואיש מהימן, ששמע כמה פעמים מאביו ששמע מחותנו אשר רגיל היה אצל הרב הקדוש מרוז'ין זיע"א יותר מעשרים שנה. **ושמע מפה קדשו דיבורים אלו;** תדעו דכמו שירד אש מן השמים לאליהו בהר הכרמל ולא ירדה לנביאי הבעל, **בעקבתא דמשיחא יהיה ההיפך;** שתדע אש מן השמים כביכול לכבודם של נביאי הבעל ויהיו הנסינות גדולים ועצומים קשים ומרים ואני עומד ומזהיר לכם על זה; למען תדעו להיות זהירים בדבר. וכל ענין זה מקובל מהרבי הקדוש מראפשיץ זיע"ע ועוד צדיקים וקדושים, שהגידו מראש גודל הנסינות שיעמדו לנגדנו והזהירו על זה. **(בעלות השחר' הרב יעקב ישראל לוגסי שליט"א).**

מביא הרב לוגסי שליט"א; גם בימי בית ראשון בימי הנביאים מצינו בקרא שהיה זמן שלא היו אלא שלוש מאות אנשים שלא כרעו לבעל. ואם אלו השלוש מאות אנשים היו נמשכים חלילה וחס אחר הדור על ידי טענה של אחרי רבים ומרובים כל כך, היה ח"ו אסון גדול ונורא מאוד. אבל יען שאותם השלוש מאות אנשים עמדו בדעתם הטהורה והברורה, היתה על ידם הצלה גדולה ואור גדול לישראל כמבואר שם בפסוקים. **'והיא שעמדה לאבותנו ולנו'** (הגדה של פסח). **(בעקבתא דמשיחא' הרב יעקב ישראל לוגסי שליט"א).**

הגה"צ רבי אליהו לאפיאן זצ"ל אמר באחת משיחותיו: **"אמסור לכם דבר בשם ה'חפץ חיים' זצ"ל; הנה**

ידענו שלא יסבלו המצרים וירצו לסקלנו בגללו גם אם אנו יודעים שידינו תקיפה עליהם ולא יוכלו להרע לנו בכל זאת לא נסטה מדרך המוסר לעשות כזאת. **וזהו שנאמר:** **"לא נכון לעשות כן"**. **וזה כלל גדול בעבודת השי"ת;** אין לך קידוש שם שמים גדול מזה שעם ישראל משתמש במידותיו הטובות לעיני העולם ובכך גורם שיושפעו לטובה וילמדו ממעשיהם. **סיפר הגאון רבי יעקב גלינסקי שליט"א:** **"בתקופת היותי יושב בכלא הרוסי בגלות סיביר, יחד ישבו עמי שני אישים נכבדים שהיו שרים בכירים בממשל הפולני; שר המשפטים ושר החינוך. יום אחד מגיעים אלי שני השרים ובפיהם בקשה מוזרה:** **"אנחנו רוצים לעמוד אצלך לדין תורה..."** הגם שהינך בחור צעיר אבל רואים עליך שיש לך מידות טובות ויכולת שיפוט". שני השרים כמעט וכפו עלי לשפוט ביניהם ולא היתה לי ברירה אלא להסכים. עד מהרה התברר ששר החינוך לשעבר בממשלת פולין תובע את עמיתו שר המשפטים, האיש שהיה ממונה על עשית הצדק בכל מדינות פולין, על שגנב לו את מכנסיו... תוך זמן קצר התברר שאכן אלו הם פני הדברים ושר המשפטים ביצע את הגנבה, הוא נימק את מעשהו בכך שביקש לתת שוחד לאיש שהכין את האוכל במטבח של בית הכלא כדי שיתן לו כף מרק גדולה יותר... וכיון שלא היו לו נכסים עצמיים גנב את מכנסיו של שר החינוך והעניקם לאיש המטבח... **לאחר שגערתי בשר המשפטים:** **"כיצד העזת לעשות כדבר הזה! הרי מתוקף תפקידך לשעבר היית צריך ליצג את הצדק"**. **אמרתי לשרים הללו שאם ברצונם לשמוע מהי דרך ההנהגה הטובה שבין אדם לחברו שישמעו את הסיפור שברצוני לספר להם;** **"בימים האחרונים אני מתעורר ומוצא מתחת לכרית שלי דג מלוח עם בסקויט. בתחילה סברתי שמשוהו חומד לי לצון אבל לאחר שעבר יום ועוד יום ובכל בוקר מצאתי את המציאה הזו מתחת לכרית הרגשתי שאני מוכרח לדעת מי הוא זה ואיזה הוא המותר על מצרך כה יקר, על מנת האוכל שלו ליום שלם ומעביר אותה אלי. רק מי שידוע את ערכו של מצרך זה, דג מלוח עם בסקויט בסיביר יוכל להבין את פליאתו של הגר"י גלינסקי על הדבר המאוד לא מובן. מאחר שכל נסינותיו לעלות על זהות המניח האלמוני עלו בתוהו**

אמרו חז"ל; 'אם ראית את הבריות שנתיאשו ידיהן מן התורה מאוד עמוד והתחזק בה ואתה מקבל שכר כולם' (ירושלמי 'ברכות' סח.). **היינו;** שיש בהתחזקותך בתורה קיום רצון ה' וטובה וברכה לעולם כאילו כולם עוסקים בתורה. **ואמרו שם בירושלמי; 'מאי טעמא? דכתיב; 'עַתְּ לַעֲשׂוֹת לֵהּ הִפְרוּ תוֹרַתְךָ' (תהלים' קיט) ודרשו חז"ל; 'הִפְרוּ תוֹרַתְךָ' "עַתְּ לַעֲשׂוֹת לֵהּ". ה'חפץ חיים' דבוק"ל מבאר לשון; **"הִפְרוּ תוֹרַתְךָ"**, על פי החילוק בין התרת נדר להפרת נדר. שכשמדובר על חכם שמתיר את הנדר צריך הנודר להביא לו פתח חרטה, **היינו;** טעם למה הוא רוצה שיתירו לו, אבל נערה אצל אביה ואשה לבעלה זוהי הפרה שהבעל יכול להפר הנדר ואינו צריך טעם למה הוא אינו רוצה בקיום הנדר **אלא הוא מפר בלא טעם רק אומר:** **"איני רוצה"** ותו לא מידי וכן הוא נערה אצל האב.**

"זהו ההבדל", אמר ה'חפץ חיים'; **"בין עוברי עברה בדורות הקודמים לדור שלנו, בדור הקודם היו באים הסכלים שהתבישו בעברותיהם ומבקשים היתרים בחקירות על דרך שאיתא בגמרא; 'אם רואה אדם שיצרו מתגבר עליו ילבש שחורים... ויעשה מה שלבו חפץ'** (מו"ק' יז) **פירושו;** שהוא בעל תאוה גדול ואינו יכול להתגבר על עצמו כי לבו חפץ בתאוה פלוגנית או פלוגנית, כן הם בעלי עברות, היו ממציאים להם טעמים והיתרים שיוכלו לעבור על התורה. **והיינו;** שהראו לעצמם פתח חרטה כדי לעבור על העברה וזה נקרא התרה. אבל כעת בדורנו, בעקבתא דמשיחא דחוצפא יסגי לא מחפשים לעצמם בעלי העברות שום טעם למה עוברים הם על התורה, אלא מפרים אותה כאב לבת ואיש לאשתו בנדר, **שאומרים בלי שום בושא:** **"אינני רוצה ודיו. וזהו; 'עַתְּ לַעֲשׂוֹת לֵהּ' "**, **בשעה ש; 'הִפְרוּ תוֹרַתְךָ"**, כהפרה ולא כהתרה. וזה גרוע ביותר ואז; **"עַתְּ לַעֲשׂוֹת לֵהּ"**, **'עַמּוּד וְהִתְחַזַּק בָּהּ וְאַתָּה נוֹטֵל שֹׁכֵר כּוֹלֵם'** (לב אליהו' שמות' לו).

"לא נכון לעשות כן... הן נזבחה את תועבת מצרים" (שמות' ח כב)

ה'חתם סופר' כתב על פסוקנו; שאינו ראוי לנו מצד המוסר לעשות דבר אשר

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

עכשיו כשהסבו את תשומת לבו, נוכח הסוחר שאכן כן, הוא באמת מוזר... "הידעת מדוע?" **שאל הרבי**. "הנני **ואסביר לך**; הסוס מרכין ראשו לשתות ורואה את בבואתו במים, הואיל וסוס הוא, מבין הוא שיש לו מתחרה על אותם המים, כשם שהוא שותה מכאן מתנכל לו הסוס התחתון ומתקרב בו זמנית כדי לשתות את מימיו... על כן בועט ובוטש ברגלו מעכיר את המים וראה זה פלא; הסוס שהוא נעלם, נבהל כנראה ונסוג וכל המים שלו". **חייך הסוחר והרב סיכם**: "אבל כמובן טיפש הוא הסוס כי אפילו היה כאן מתחרה הלוא יש בנהר די מים לשניהם. על אחת כמה וכמה כשאין זה אלא דמיון ומה הועיל בבעיטותיו? שהמים נהיו מרופשים." **מבין אתה**, **סיים הרבי**: "הרי; **מזונותיו של אדם קצובים מראש השנה**" (ביצה' טז). **איך אדם נוגע במוכן לחברו אפילו כמלוא נימה** ('יומא' לח:). **לקח זה למדנו באופן חד כל כך במכות מצרים**; השגחה פרטית מופלאה שבה כל אחד קיבל את מנתו, היהודי שאב מים והמצרי שאב דם. הניחו שתי קשיות שתיה בכוס, היהודי שתה מים והמצרי מצץ דם. הכוסות החליפו ידים והנוזל שבהן השתנה כהרף עין... **וכבר התבאר שמכות מצרים היו; 'אתות ומפתים... עד היום הנה'** ('ירמיה' לב כ). **בעלות מסר נצחי עד עולם**; כשם שהצפרדע ידעה לאן עליה להכנס ולאן נאסר עליה לבוא וכן הכינים והערוב, הדבר והשחין, כך יודעת הפרנסה לאן להשלח ואם רוצים להגדילה ולהרחיבה הדרך היחידה היא לפנות אל מלך העולם... (הרב שלום מאיר וולך שליט"א). ■

ופרנסתו מצויה היתה בשפע. ועכשיו בא יהודי ופתח מולו חנות מתחרה, הביא סחורה חדשה ואופנתית הוזיל מחירים וגרף את הלקוחות, מני אז עומדת חנות שוממה והפרנסה שבתה". ברכו הרבי בכל לבו שפרנסתו תשוב ותפרח ומסחרו ישגשג כמקודם ויסתעף שבעתים. **אבל האיש לא הסתפק בכך**: "רצוני שהרבי יקלל את המתחרה", **אמר**: "שהרבי יכהו בשבט פיו". "חלילה", **נתע הרבי**: "מעולם לא קיללתי יהודי. איסור חמור הוא איסור מדאורייתא". **והאיש בשלו**: "אם לא לקלל את האיש יקלל את חנותו, שהקונים ידירו ממנה רגליהם וסחורתו תותר כאבן שאין לה הופכין". **חייך הרבי ואמר**: "הן סוחר אתה, אמור נא לי היכן רוכש אתה סחורה?" **התבלבל הלה מהמפנה בשיחה אך מיד התעשת וענה**: "סחורה פלונית קונה אני בעיר פלונית, סחורה אחרת קונה אני ביריד..." **"וכיצד מביא אתה את הסחורה לעירך?" התעניין הרבי**. **ענה הסוחר**: "בעגלה. וכי מה השאלה?" **אבל הרבי המשיך וחקר**: "ונסוע אתה בעצמך?" **"אכן כן", אישר הסוחר**. הסביר שיש לחשוש מפני גנבות ולהשגיח על תנאי ההובלה. "ויושב אתה ליד העגלון על דוכנו?" **שיער הרבי**. הסוחר אישר כשהוא יותר ויותר על השיחה המוזרה. "מה עושה העגלון כשהסוס רעב?" **שאל הרבי**. הסביר הסוחר שהעגלון מוליך עמו שק שיבולת שועל. "וכשהסוס צמא?" **! המשיך הרבי לשאול והסוחר הניד בראשו**. לא, לא הבחין בדבר מוזר כלשהו. "באמת?" **תמה הרבי**: "האם לא שמת לב לכך שלפני שהסוס שותה, הוא בוטש ברגלו במים, בועט ורק לאחר מכן שותה?"

ולילה אחד החלטתי לעשות מאמצים כבירים שלא להרדם למרות העיפות הגדולה עד שאתפוס את האלמוני הלז. **וכך היה**; בשלוש לפנות בוקר הרגשתי שמישהו מנסה להרים לי את הכרית ולתחוב תחתיה דבר מה. זינקתי ממיטתי וראיתי לפני זקן יהודי כבן שמונים וחמש עם דג מלוח ובסקויט בידו. "מה זה, מדוע הנך מעביר לי את מנת האוכל שלך?" **שאלתי את הקשיש והזקן שהופתע מהעובדה שהרב גלינסקי ער לא איבד את עשתונותיו והשיב**: "הייתי אדם עשיר מאוד ולא חסר לי דבר. אבל כיום אני יודע שהכסף אינו שוה מאומה, החיים כאן לימדו אותי שלא על הלחם לבדו יחיה האדם". ולאחר שהאריך לדבר על פחיתותו של הממון המשיך הזקן ואמר: "הסיבה שאני מעביר לך מידי לילה את המנה שלי היא פשוטה: לי, האוכל הזה כבר לא יעלה ולא יוריד מאומה, אני מסתפק בפת קיבר המחולקת לנו מידי בוקר. אבל אתה עדין צעיר ועתידך לפניך, אם תאכל את הדג עם הבסקויט תוכל לחזק בכך את עצמותיך ולכן אני מעביר לך את המנה שלי מידי לילה". **פנה הגר"י גלינסקי אל שני שרי הממשלה לשעבר ואמר להם**: "כך צריכים להתנהג. להקריב מן האחד לשני ולא להיפך". ('עלינו לשבח').

והקפיתי את אתמי ואת מופתי בקרני מצרים ('שמות' ז ג)

מעשה באדם שבא לפני הצדיק בעל דברי חיים מצאנז זצ"ל ותלונה בפיו: "סוחר מצליח היה, חנותו המתה קונים

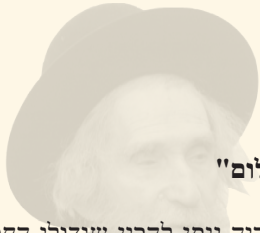
טעות בכונה

הרב. כן בעניינינו; ענין של ריב ומחלוקת כדי להוכיח את האפיקורסין ולקיים את מה שאמר דוד המלך; **"הלא משנאף ה' אשנא ובתקומיך אֶתְקוּשֶׁט"** (תהלים' קלט כא) יש בזה גם סכנה חמורה של ביזוי אדם ועלבון ברבים, אף כי אין הכונה לפגיעה ועלבון אלא כדי לחזק את חומת הדת אולם יחד עם זאת חייבים להיות זהירים בכך". "אם יאמרו לי", **סיים הגאון רא"מ את דבריו**: "כי ליד מחברי הכרוז ישבו ת"ח מובהקים מורי הוראה והם הניחו כל מילה על כף אחת של המאזנים כאשר על הכף האחרת מונח האיסור של; **'המלבין פני חברו ברבים אין לו חלק לעולם הבא'** ('אבות' ג יא) אחת מיד על הכרוז". ■ (שיח מרדכי)

וחתמו על הכרוז החרף מסתמא גם הוא יחתום... **אולם לא כך היה**; הוא סירב בכל תוקף לחתום. ראשי הקהל ידעו כי הם לא יוכלו לשנות את דעתו כי הכירוהו שהיה איש נחוש והחלטי, על כן שלחו אליו את אחד הרבנים החשובים שהיתה לו השפעה על רא"מ, **לאותו רב נימק הרא"מ את סירובו וכך אמר**: "אם רב פסק כי אדם פלוני חייב לאכול ביום הכיפורים בגין מחלה מלמד אותו הרב לאכול ולשתות כשיעורים שנקבעו בהלכה. **הנהגה הפשוט הוא**; כי האדם החולה מתכוונן בערב היום הקדוש לכל אשר לימדו הרב, הוא מודד ושוקל ומכין את מידת האוכל והשתיה אשר יש לו לנהוג ביום הצום כדי שביום הכיפורים הוא יעשה כהלכה כאשר פסק

הגאון רבי אברהם משה הלוי קצינלבוני זצ"ל היה מראשי הלוחמים בדרכו ובשיטתו של רב נודע, הוא היה מסגל ראשי הרבנים והחכמים של ירושלים שבין החומות אשר על פיהם ישק דבר וכן היה בין הרבנים אשר היו חותמים על כרוזים והודעות שונות. פעם אחת הוחלט להוציא כרוז חריף במיוחד כנגד אותו רב ידוע, בנימוק כי רק מלחמה חריפה וקיצונית יש לה סיכוי לשבור או להקטין את מימדי השפעתו של אותו רב. **המארגנים אשר ידעו כי הגאון רבי אברהם משה התנגד לנוסח החרף של הכרוז חשבו לרכך אותו כך; ראשית**; יחתמו על הכרוז כל הרבנים ואת מקום חתימתו ישאירו פנוי וכאשר יראה ויוכה כי כל הרבנים הסכימו

הסוף לכל השקרים

"השלום"

ואכן היה ניתן להבין שגדולי החכמים ואנשי תנועת ש"ס יתיישבו וידונו ביחד עימך איך לא יהיה נזק לש"ס כי את זה בודאי אינך רוצה אך לצערי תפסו את "שגגת לשונך" ובמקום להתיישב ולשאול ולדון יצאו נגדך בחרב ובחנית

ביום א' האחרון נכנסתי למרן ראש הישיבה שליט"א וספרתי על חילול השם הנורא שיכול לצאת ואף על פי שמרן שליט"א אינו מתערב בבחירות כאמור לעיל בקשני לומר לך לא לדבר נגד ש"ס ולא נגד הרבנים ח"ו אלא "תתמקד במצע מפלגתך" ובסוף בקשני תעשה שלום.

מיד נכנסתי לכולל של הגאון הגדול הרב בעדני שליט"א וספרתי לו את הדברים ובקשתי להכנס למרן הראשון לציון הגאון הגדול הרב עובדיה יוסף שליט"א או להפגש עם חברי ש"ס ואכן הסכים ואמר לי להתקשר אליו עוד באותו ערב אך לצערי עד רגע ערב שבת קדש פרשת שמות לא הסכימו אנשי ש"ס ואלי ישי אמר קודם "כל יש לבטל את מפלגתך"

אכן עדין לא מאוחר ידידי ואני אנסה שוב ושוב כמו שנאמר: "בקש שלום ורדפהו" עד שאתה ממעך את חבל המחלוקת כמבואר ב'חפץ חיים' 'שמירת הלשון'.

ולצערי היום שמעתי מאנשי התקשורת סילוף כל הדברים הנ"ל ואני ממשיך להתפלל לשם ולהשתדל בכל יכולתי שיקוים בנו הפסוק: "ויהי בישרון מלך... יחד שבטי ישראל"

ממני ידידך

עבד המלך אברהם שלמה ליבוביץ מודיעין עילית ת"ו

המאות הרבות של לומדי התורה בחברותא ובמדרשות ובישיבות וגם עם הנשים שנוצרו בתוך תקופה קצרה בחיבור עם ארגון 'אחינו' שלא קיים כדבר הזה בכל ההרצאות של כל מחזירי התשובה וארגוני הקירוב ועוד ועוד כיוצא בזה.

ואכן לפני כשנה כשעלה נידון הבחירות נתבקשתי לשאול על ידך את מרן ראש הישיבה שליט"א כיון ששונאי השם הרימו ראש ולפי הסקרים בנו של "אותו האיש" שהזיק כל כך בכנסת שהשתתף בה יוכל בנו להזיק ח"ו כדרכו..

לכן בדקת בחברת הסקרים 'מכון שריד' שרותי מחקר והדרכה, מה תוכל לעשות כדי להציל אפילו יהודי אחד. כי כידוע מפי כל הפוסקים שכל המצביע לשונאי השם הריהו שותף לחילול השם הנורא וכו' ולבך הטהור לא נתן ולא נותן אם אפשר להציל את בני אברהם יצחק ויעקב עם הקודש, תשובת מרן ראש הישיבה שליט"א היתה: "אם יש ביכולתך בסייעתא דשמיא להציל אפילו נפש אחת הריהו כאילו קיים עולם מלא - ואם יש כח מצוה להציל" ולפי חברת הסקרים הנ"ל שאמרתי למרן שליט"א טענו שיש ביכולתך להשפיע על מאות אלפים מינמום 8-9 מנדטים, אם לא יפריעו.

לפני כשלושה חדשים כשעלה נושא הבחירות שוב נכנסתי שוב למרן ראש הישיבה שליט"א (ואומר לך סוד) שאני בחדרו של מרן בקשתי שכיון שיש כזו הצלחה בהרצאות ובשיעורי התורה שיורה לך לא להכנס לפוליטיקה אך מרן לא הסכים לומר מילה בעניין רק אמר לי תאמר לו: שאני, לא מסכים. דהיינו; איני נותן הסכמות, אבל אתה יכול לעשות כפי רצונך (כידוע מרן אינו מתערב כלל חוץ מדגל התורה אגודת ישראל).

ולאחר תשובה זו חשבת הרבה כי ההחלטה לא קלה ולבסוף החלטת; "אם יש כח להציל מצילין ואפילו שיתכן וילחמו נגדי, השאלה שלי מה הקב"ה מבקש ממני".

כל הנסיונות הנואלים של אנשי ש"ס לא הצליחו להניא את מרן ראש הישיבה הרה"ג הרב לייב שטיינמן מקביעתו לרב אמנון יצחק שליט"א: "אם יש כוח - מצווה להציל!"

הרה"ג הגדול הרב ליבוביץ שליט"א במכתב לרב אמנון יצחק מגולל את כל הארועים מרגע ההכרזה עד עתה.

המכתב היה למראה עיניו של מרן שר התורה הרה"ג הרב קנייבסקי שליט"א שברכהו על הוצאת המכתב הזה ולקיים בזה "לא תעמוד על דם רעך".

בעזה"י

כ"ב טבת התשע"ג

לכבוד ידידי הרה"ג רבי אמנון יצחק שליט"א לא אוכל לשתוק שנאמר: "לא תעמוד על דם רעך" עיין בחינוך רלו' ועיין ב'ערוך השלחן' 'חשן משפט' תכו' ועיין 'באר מים חיים' למרן ה'חפץ חיים' זצ"ל הלכות רכילות כלל ט' סעיף קטן א'

"האמת והשלום אהבו"

"האמת"

מפורסם לכל כמה היתה אהבה וחובה בינך לבין מרן הגאון הגדול רבי יהודה שפירא זצ"ל שכתלמידו לא זזה ידך מידו ובאחד המכתבים (כסלו תש"ס) כינה אותך "אחד מגדולי הדור" כשהצטרף למכתב זה בחתימת יד קדשו מרן רבן של ישראל הגר"ח קנייבסקי שליט"א ואף באזני שמעתי מס' פעמים שבדק כל הטוענים נגדך ולא מצא שמץ פסול, אלא זך וטהור.

לאחר פטירתו בקשני מרן רבן של כל בני הגולה הגרי"ש אלישיב זצ"ל שאראה לחברך לחכמי בני ברק ואף נקט בשם אחד מן החכמים.

מרן של כל בני הגולה ראש הישיבה הרב שטיינמן שליט"א הסכים ובקשני שאהיה השליח להעביר השאלות והתשובות ואכן אחד מן הדברים הנפלאים שיצאו מחיבור זה הוא

בס"ד

ארגון 'שופר'
מתכבדים להודיעכם
על תוכנית הנופשים החדשה
לשנת התשע"ג
בהשתתפות הרב

אמנון יצחק שליט"א
ורבנים נוספים
במלון מדיסון *** דלאקס
רח' העליה 17 נהריה
נותרו חדרים אחרונים

תאריך	מסלול	שבת פרשת
כט' טבת 11/01/13	ששי-מוצ"ש מוצ"ש	פרשת וארא
ז' שבט 18/01/13	ששי-מוצ"ש	פרשת בא
י"ד שבט 25/01/13	ששי-מוצ"ש	פרשת בשלח
כ"א שבט 01/02/13	ששי-מוצ"ש	פרשת יתרו
כ"ח שבט 08/02/13	חמישי-מוצ"ש	פרשת משפטים
ה' אדר 15/02/13	ששי-מוצ"ש	פרשת תרומה
י"ט אדר 01/03/13	חמישי-מוצ"ש	פרשת כי תשא
כ"ו אדר 08/03/13	ששי-מוצ"ש	פרשת ויקהל פקודי
ד' ניסן 15/03/13	ששי-מוצ"ש	פרשת ויקרא
יא' ניסן 22/03/13	חמישי-מוצ"ש	פרשת צו

ההרשמה בשעת התשלום
לתשומת ליבך:

כל ביטול שיתבצע לאחר שבוע מן ההרשמה כרוך בעמלת ביטול
הרישום בימים א-ה בין השעות 09:00 עד השעה 15:30
03-6777779 שלוחה 557/516
בברכה,
'שופר- ארגון להפצת יהדות'

גולד אירועים המכבים 44 ביום ראשון ב' בשבט 13/01/13

כניסה חינם פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30

ראשון לציון

מרכז קהילתי מפגשים עד' אליהו 2 יום שלישי ד' בשבט 15/01/13

כניסה חינם פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30

מזכרת בתיה

היכל התרבות שדרות רגר (הנשיאים 901) ביום רביעי ה' בשבט 16/01/13

כניסה 15 שקל פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30

באר שבע

ההרצאות מאובטחות

© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר"

שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.TV

● **להם בסקל**
● **הורדת מחיר הדלק**
● **ביטול המע"מ ממוצרי היסוד**
● **קרקעות הקיבוצים יוחזרו לעם**
● **סל תרופות מלא 20 ש"ח למשפחה**

כה להשפיע

מחזירים השלטון לעם

אזניכם את הרב עובדיה

ובחזרים ברב אמן יצחק

Hamiflaga.org.il 073-2013333